

[Formanden.]

(Tyverisikring, ansvarsforsikring, færdselsforsøelser i udlandet m. v.),

Finn Christensen til at indtræde i udvalget angående forslag til folketingsbeslutning om foranstaltninger vedrørende de indkaldte værnepligtiges økonomiske og sociale forhold,

Kjeld Olesen til at indtræde i udvalget angående forslag til folketingsbeslutning vedrørende Danmarks forhold til Den nordatlantiske Traktat og

Kjeld Olesen til at indtræde i udvalget angående forslag til folketingsbeslutning om vigtige dele af landets udenrigspolitik. De pågældende er herefter valgt.

Det er endvidere meddelt mig, at *Falk Hansen* ønsker at udtræde af udvalget angående forslag til lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m. m. Til nyt medlem har vedkommende gruppe udpeget *Jørgen Peder Hansen*, som herefter er valgt.

Medlem af folketinget Morten Lange har meddelt mig, at han ønsker til statsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Mener statsministeren, at hans indgreb i forligsmandens mæglingstilretteliggelse er i overensstemmelse med ånd og mening i lov om mægling i arbejdsstridigheder?“

Spørgeren udbeder sig skriftligt svar.

Skriftlig fremsættelse af forslag.

Ordføreren for forslagstillerne (*Kjær Rasmussen*): Jeg tillader mig herved for folketinget at fremsætte forslag til lov om støtte til uddannelse.

Hensigten med loven er at sikre, at ingen af økonomiske grunde forhindres i at udanne sig. Skal dette opnås, må det offentlige i hvert fald dække de nødvendige, personlige omkostninger, som den uddannelsessøgende har i uddannelsesperioden.

Dermed er det uddannelsesmæssige klasse-samfund ikke afskaffet. Faktorer af geografisk, miljømæssig og anden art er stadig med til at opretholde den ulige rekruttering. Og de kan ikke fjernes, uden at man forandrer de økonomiske, magtmæssige og politiske strukturer. Vi tror altså ikke, at vi med det foreliggende forslag har skabt hele baggrunden for, hvad man kalder en demo-

kratisering af uddannelserne, men mit parti har ønsket at pege på muligheden for, selv med det nuværende samfundssystem, at komme en del af de uddannelsesmæssige urimeligheder til livs.

I debatten både her i tinget og udenfor er det efterhånden gentaget så ofte, at uddannelsespolitikken skal sikre enhver den uddannelse, hun eller han har lyst og evner til, at jeg er bange for, man er begyndt at tro, målet nået. Det skulle dog være synligt for enhver, at Danmark også uddannelsesmæssigt er et klassesamfund med de umenneskelige konsekvenser, dette har; specielt klart må det være nu, hvor socialforskningsinstituttet og Handelshøjskolen har fremlagt undersøgelser, der indeholder præcise tal for en del af uddannelsesområdets sociale skævheder.

„Trods den stærke stigning i ungdommens uddannelsessøgning i de sidste 10 år er der fortsat en meget betydelig social slagside i tilgangen til de mere langvarige skoleuddannelser“, indleder socialforskningsinstituttet med at slå fast (i en kort redegørelse for indholdet af publikation nr. 31: De 14—20-åriges uddannelsessituation 1965, bind I, social og geografisk rekruttering, der blev udsendt sidste år). Og instituttet fortsætter sin sammenfatning: „Den andel af de 16—19-årige, der går i gymnasiet, er i det „øverste“ sociale lag godt 25 gange større end i det „nederste“ sociale lag (56 pct. mod 2 pct.). Derimod er over 40 pct. blandt de 16—19-årige fra det „nederste“ sociale lag beskæftiget med ikke-faglært eller husligt arbejde mod kun 8 pct. af de tilsvarende aldersgrupper fra det „øverste“ sociale lag.“

Man kunne citere mange tal fra publikationen, der viser, hvordan det øverste statuslag, som omfatter selvstændige med større virksomheder og funktionærer i topstillinger, er stærkt overrepræsenteret i gymnasiet, mens det laveste lag, ikke-faglærte arbejdere, er stærkt underrepræsenteret.

Det er på denne baggrund, heller ikke underligt, at den undersøgelse, som Instituttet for Organisation og Arbejdssociologi ved Handelshøjskolen i København har foretaget af unge under videregående uddannelse, kommer til samme resultat, nemlig „at forældrene til de studerende ved videregående uddannelser i langt overvejende grad tilhører statuslag, der udgør den øko-